

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C
tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl
www.bpig.pl

Biała Podlaska, 31 sierpnia 2017 r.

Paweł Gruza
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Wysłano pocztą elektroniczną na adres:
konsultacje.nalezytastarannosc@mf.gov.pl

Dotyczy: Konsultacji podatkowych sygn. PT3.8101.9.2017

STANOWISKO BIALSKOPODLASKIEJ IZBY GOSPODARCZEJ W SPRAWIE LISTY PRZESŁANEK NALEŻYTEJ STARANNOŚCI PO STRONIE NABYWCY W TRANSAKCYJACH KRAJOWYCH W KONTEKŚCIE PRAWA DO ODLICZENIA PODATKU NALICZONEGO

W nawiązaniu do zawiadomienia o rozpoczęciu konsultacji podatkowych w przedmiocie przesłanek należytej staranności po stronie nabywcy w transakcjach krajowych w kontekście prawa do odliczenia podatku naliczonego opublikowanego 30 czerwca 2017 r. na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (sygn. PT3.8101.9.2017) oraz złożonych w tym zakresie uwag przez wiele izb i zrzeszeń przedsiębiorców, niniejszym przedstawiam stanowisko Białkopodlaskiej Izby Gospodarczej (dalej: „BPIG”).

BPIG jest organizacją samorządu gospodarczego powstałą w 1990 r. z inicjatywy podmiotów gospodarczych regionu. W chwili obecnej zarejestrowanych jest ponad 100 firm reprezentujących różne działy gospodarki: przetwórstwo rolne, przemysł lekki, usługi budowlane, handel, transport, bankowość.

Głównym celem BPIG jest podejmowanie działań rozwijających przedsiębiorczość, wspieranie inicjatyw gospodarczych swoich członków. Reprezentuje interesy podmiotów gospodarczych, występuje w ich imieniu do władz samorządu terytorialnego i państwowych organów administracji.

Biorąc pod uwagę cele prowadzonej przez BPIG działalności oraz doniosłość zagadnienia należytej staranności na gruncie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r., poz. 1221, ze zm.; dalej „ustawa o VAT”) dla wielu swoich członków, BPIG zdecydowała się przedstawić swoje stanowisko w ramach ogłoszonych przez Ministerstwo Finansów konsultacji podatkowych.

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C

tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl

www.bpig.pl

I. Potwierdzenie zarejestrowania kontrahenta dla celów VAT

Zdaniem BPIG absolutnie niezbędnym i podstawowym elementem procesu weryfikacji kontrahenta powinno być weryfikowanie jego statusu VAT.

Potwierdzenie zarejestrowania dla celów VAT powinno być dokonywane każdorazowo przed nawiązaniem współpracy względem potencjalnych kontrahentów, tj. kontrahentów, z którymi podatnik do tej pory nie współpracował. W tym celu podatnik powinien potwierdzić status VAT kontrahenta poprzez: I. wyszukanie w wyszukiwarce podatników VAT na Portalu Podatkowym Ministerstwa Finansów; lub II. uzyskanie zaświadczenia o jego zarejestrowaniu dla celów VAT od właściwego dla kontrahenta naczelnika urzędu skarbowego w trybie art. 96 ust. 13 ustawy o VAT - jeśli chodzi o kontrahentów krajowych.

Weryfikacja posiadania rejestracji dla celów VAT na zasadach opisanych powyżej powinna być również dokonywana w odniesieniu do stałych kontrahentów podatnika. W celu uznania, że podatnik dokonuje weryfikacji zarejestrowania dla celów VAT swoich stałych kontrahentów w sposób należyty za wystarczające należy uznać ich weryfikowanie w stałych odstępach czasu.

Zdaniem BPIG należy również zwrócić uwagę na fakt, że w świetle aktualnie obowiązujących przepisów w zakresie podatku VAT (w szczególności art. 96 ust. 9 i 9a ustawy o VAT), organy podatkowe są uprawnione do natychmiastowego wykreślenia danego podatnika z rejestru podatników VAT ze względu na zaistnienie szeregu okoliczności, które mogą sugerować, że podmiot ten nie prowadzi działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu VAT (brak możliwości skontaktowania się z podatnikiem przez organ podatkowy), bądź jest uwikłany w proceder nieuczciwego rozliczania podatku VAT (wystawiał tzw. puste faktury).

Biorąc pod uwagę uprawnienia jakie w zakresie weryfikacji podmiotów zarejestrowanych jako podatnicy VAT posiadają organy podatkowe oraz szerokie możliwości prawne w zakresie ich natychmiastowego usunięcia z tego rejestru należy uznać, że potwierdzenie przez podatnika, że jego potencjalny, bądź stały kontrahent posiada status podatnika VAT na zasadach opisanych powyżej powinno zostać uznane za okoliczność dopełnienia przez podatnika należytej staranności przy weryfikacji wiarygodności swoich kontrahentów.

II. Weryfikacja informacji na temat kontrahenta z publicznie dostępnych ewidencji zawierających dane na temat podmiotów prowadzących działalność gospodarczą (KRS, CEIDG)

Drugim koniecznym elementem weryfikacji kontrahenta jest zdaniem BPIG sprawdzenie jego danych w publicznie dostępnych ewidencjach zawierających dane na temat podmiotów prowadzących działalność gospodarczą:

- 1) Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dla podmiotów zbiorowych; oraz
- 2) Centralnej Ewidencji i Informacja o Działalności Gospodarczej dla kontrahentów prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą.

Analiza informacji zawartych w urzędowych rejestrach (KRS i CEIDG) pozwoli podatnikowi uzyskać następujące informacje na temat kontrahenta w zakresie:

- 1) osób uprawnionych do reprezentowania kontrahenta (członków zarządu i prokurentów) oraz zasad jego reprezentacji;
- 2) siedziby i pozostałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej;

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C

tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl

www.bpig.pl

- 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez kontrahenta;
- 4) kapitale kontrahenta;
- 5) wszczęcia lub prowadzenia względem kontrahenta postępowania likwidacyjnego, upadłościowego, układowego, naprawczego lub restrukturyzacyjnego.

Zdaniem BPIG weryfikacja danych kontrahenta w publicznie dostępnych ewidencjach zawierających dane na temat podmiotów prowadzących działalność gospodarczą powinno być dokonywane każdorazowo względem nowych kontrahentów, tj. kontrahentów, z którymi podatnik do tej pory nie współpracował.

Po przeanalizowaniu danych zawartych w publicznie dostępnych ewidencjach (KRS i CEIDG) podatnik uzyska szereg niezbędnych danych koniecznych do nawiązania współpracy z kontrahentem, tj.:

- 1) kto jest umocowany do reprezentowania kontrahenta w stosunkach zewnętrznych, tj. zawieraniu umów;
- 2) gdzie znajduje się siedziba kontrahenta oraz inne miejsca prowadzenia przez niego działalności;
- 3) sytuacji finansowej kontrahenta.

Analiza danych zawartych w publicznie dostępnych ewidencjach zawierających dane na temat podmiotów prowadzących działalność gospodarczą powinna być dokonywana, podobnie jak w przypadku weryfikacji statusu VAT kontrahenta:

- 1) każdorazowo, przed nawiązaniem współpracy względem potencjalnych, nowych kontrahentów, tj. kontrahentów, z którymi podatnik do tej pory nie współpracował;
- 2) w stałych, określonych we własnym zakresie odstępach czasu względem kontrahentów stałych.

III. Cena nabywanego towaru

Następnym kryterium, które powinno być weryfikowane przez podatników przy zawieraniu transakcji zakupu towarów jest poziom oferowanych przez kontrahenta cen.

Normalną praktyką podmiotów działających w branży handlowej jest poszukiwanie okazji do nabycia towaru po jak najniższej cenie. Z kolei podmioty oferujące dany towar w celu wygrania rywalizacji ze swoimi konkurentami i zwiększenia bazy swoich odbiorców prześcigają się w formach obniżania cen oferowanych towarów (udzielając rabatów posprzedażowych czy obniżając cenę ze względu na jednorazowe nabycie określonej ilości towarów). Mimo to, podatnik działający w danej branży powinien być w stanie ocenić czy cena oferowana przez swojego kontrahenta za konkretny towar jest porównywalna do ceny towaru ukształtowanej w danym momencie na rynku.

W celu określenia, że cena nabycia danego towaru rzeczywiście odbiega od ceny tego wyrobu ukształtowanej w danym momencie na rynku należy odwołać się również do jego cen oferowanych przez różnych dostawców (większych i mniejszych, również lokalnych) tego wyrobu, w szczególności do cen oferowanych przez innych kontrahentów podatnika.

Dopiero ustalenie, że cena, po której podatnik nabył dany wyrób nie jest porównywalna z ceną tego wyrobu oferowaną w danym momencie przez innych dostawców tego wyrobu może pozwolić na uznanie, że jest ona ceną „zanizowaną”, „nierynkową”.

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C

tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl

www.bpig.pl

W takiej sytuacji, podatnik powinien być w stanie wykazać z jakich przyczyn (np. udzielenie przez kontrahenta rabatu posprzedazowego etc.) cena zakupu danego wyrobu odbiegała od ceny tego wyrobu ukształtowanej w danym momencie na rynku.

IV. Warunki płatności

Kolejną istotną przesłanką, która powinna być weryfikowana przez podatnika w związku z nabywaniem towarów są warunki dokonywania płatności za nabyte wyroby narzucane przez kontrahenta (dostawcę).

Zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.), dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku płatniczego przedsiębiorcy, w każdym przypadku, gdy jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15 000 zł.

Ponadto zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 15d ust. 1) oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 22p ust. 1), podatnicy, którzy dokonają zakupu na kwotę wyższą niż 15.000 zł i opłacą go gotówką nie mogą zaliczyć tego zakupu w koszty uzyskania przychodu. W konsekwencji, dokonywanie przez podatnika zapłaty za nabyte towary o wartości ponad 15.000 zł gotówką należy uznać za nieuzasadnione z gospodarczego punktu widzenia, bowiem w takiej sytuacji podatnik pozbawia się możliwości zaliczenia całości poniesionego wydatku do kosztów podatkowych, co powinno sugerować, że uzyskuje w zamian inne korzyści finansowe w postaci nabycia oferowanego towaru po znacznie niższej cenie, tj. towaru, od którego na wcześniejszym etapie obrotu nie zostały zapłacone należności publicznoprawne (podatek VAT).

Biorąc pod uwagę, że w obrocie pomiędzy dwoma przedsiębiorcami wartość nawet pojedynczej transakcji często przekracza kwotę 15.000 zł, zdaniem BPIG dokonywanie przez podatnika nabyć towarów, w ramach których na żądanie kontrahenta (dostawcy) do zapłaty ma dochodzić gotówką należy oceniać jako naruszające wymóg należytej staranności w doborze kontrahenta.

W konsekwencji, podatnik nie powinien nabywać towarów i usług od kontrahenta, który niezależnie od wartości transakcji jako jedyną formę uregulowania zobowiązania za dostarczony towar dopuszcza formę gotówkową.

V. Posiadanie przez kontrahenta wymaganej koncesji – dotyczy jedynie podatników działających w branżach objętych obowiązkiem koncesjonowania (np. obrót paliwami)

W odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sektorze objętym obowiązkiem koncesjonowania (np. obrót paliwami) podstawową okolicznością, która powinna zostać zbadana przez podatnika jest posiadanie przez jego dostawcę właściwej koncesji na obrót sprzedawanym wyrobem.

Potwierdzenie posiadania przez kontrahenta wymaganej koncesji powinno być w szczególności dokonywane każdorazowo przed nawiązaniem współpracy z potencjalnym, nowym kontrahentem, tj. kontrahentem, z którym podatnik do tej pory nie współpracował. W tym celu podatnik powinien potwierdzić status koncesyjny kontrahenta poprzez:

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C

tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl

www.bpig.pl

- 1) weryfikację kontrahenta w rejestrze przedsiębiorstw posiadających koncesje, który jest prowadzony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i dostępny na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej URE; oraz
- 2) uzyskanie od kontrahenta kopii posiadanej przez niego koncesji.

Weryfikacja posiadania wymaganej koncesji przez kontrahenta na zasadach opisanych powyżej powinna być również dokonywana w odniesieniu do stałych kontrahentów podatnika, tj. podmiotów, z którymi podatnik nawiązał współpracę wcześniej. Uznanie kryterium weryfikacji przez podatnika posiadania koncesji przez swoich stałych kontrahentów w stałych odstępach czasu powinno być w takich przypadkach utożsamiane z realizacją obowiązku sprawdzenia, o którym mowa powyżej.

Ocena częstotliwości dokonywania okresowej weryfikacji posiadania przez stałych kontrahentów wymaganych koncesji powinna uwzględniać wielkość przedsiębiorstwa podatnika, liczbę jego stałych kontrahentów oraz wielkość obrotu realizowanego pomiędzy podatnikiem a danym kontrahentem. Dodatkowo, wszyscy przedsiębiorcy powinni być zobowiązani do zachowania szczególnej ostrożności w przypadku wystąpienia zmian w prawie, które mogą mieć wpływ na ważność udzielonych wcześniej koncesji (np. konieczność złożenia w określonym terminie wniosku o zmianę koncesji jako warunek utrzymania jej w mocy).

Zdaniem BPIG weryfikacja posiadania przez kontrahenta wymaganej koncesji ma absolutnie kluczowe znaczenie w całym procesie weryfikacji jego wiarygodności. Wynika to z okoliczności, że uzyskanie koncesji przez określony podmiot uwarunkowane jest dogłębną, wszechstronną analizą jego sytuacji formalnoprawnej, finansowej i infrastrukturalnej, która jest dokonywana przez organ koncesyjny (Prezesa URE). Jeśli więc dany podmiot okaże się wiarygodny w oczach uprawnionego do dokonywania oceny w tym przedmiocie organu władzy państwowej, to na konkluzji tej może się oprzeć także i każdy podatnik, korzystając pośrednio w tym zakresie z ustaleń organu koncesyjnego, dysponującego licznymi narzędziami do dokonywania wszelkich niezbędnych ustaleń stanu faktycznego odnoszącego się do analizowanego podmiotu.

BPIG podkreśla w szczególności, że przedmiotem postępowania koncesyjnego jest zarówno zbadanie, czy dany przedsiębiorca spełnia wszystkie przewidziane prawem warunki do prowadzenia działalności koncesjonowanej, jak i **analiza, czy daje on rękojmię prawidłowego wykonywania tej działalności**. Uprawnienia organu koncesyjnego w tym zakresie określa art. 50 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829, ze zm.), zgodnie z którym przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany, organ koncesyjny może dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Jak wskazuje się przy tym w doktrynie (tak np. komentarz do ustawy Prawo energetyczne pod red. Zdzisława Murasa), stosunkowo szeroki zakres uznania administracyjnego, jaki występuje w toku rozstrzygnięcia o udzieleniu danemu podmiotowi koncesji, znajduje swoje uzasadnienie w szczególnym znaczeniu koncesji dla wszystkich uczestników systemu ekonomicznego państwa – udzielenie danemu podmiotowi koncesji powinno być bowiem traktowane jako swoista gwarancja udzielana uczestnikom rynku przez organy władzy publicznej, że koncesjonariusz jest podmiotem uczciwym, wiarygodnym, zdolnym do prowadzenia działalności w jednym z sektorów gospodarki, które mają szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa.

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C

tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl

www.bpig.pl

Powyższe znajduje dodatkowe uszczegółowienie w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220, ze zm.; dalej „Prawo energetyczne”). Zgodnie z art. 33 ust. 1 tej ustawy, Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który m.in. dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź ma udokumentowaną możliwość ich pozyskania (pkt 2), ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności (pkt 3), zapewnia zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych (pkt 4) oraz nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa (pkt 6). Ponadto, weryfikacja formalnoprawna podmiotu wnioskującego o udzielenie mu koncesji obejmuje sprawdzenie m.in. zarejestrowania tego podmiotu dla potrzeb podatku VAT, a także weryfikację niekaralności wszystkich osób zaangażowanych w jego działalność (wspólnicy, członkowie zarządu i rady nadzorczej, prokurenci, etc.).

BPIG wskazuje także, że jeszcze wyższy poziom wiarygodności jest wymagany od podmiotów, które sprowadzają paliwa do Polski lub wytwarzają je na terytorium kraju (tj. posiadają odpowiednio: koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą – OPZ lub koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych – WPC). Zgodnie bowiem z art. 38a Prawa energetycznego, udzielenie koncesji OPZ oraz koncesji WPC uzależnione jest od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w wysokości 10 mln zł, które obejmuje szereg należności związanych z wprowadzeniem paliw ciekłych do obrotu (m.in. kwoty zaległego VAT, akcyzy i opłaty paliwowej, wraz z odsetkami). Posiadanie zatem przez kontrahenta koncesji OPZ lub koncesji WPC oznacza, że właściwy dla niego naczelnik urzędu skarbowego dysponuje zabezpieczeniem majątkowym w wysokości 10 mln zł, z którego w bardzo łatwy sposób może zaspokoić ewentualne roszczenie Skarbu Państwa z tytułu niewłaściwego rozliczenia podatkowego obrotu paliwami ciekłymi, który jest realizowany przez kontrahenta.

Ponadto, Prezes URE dysponuje możliwością sprawdzania prawidłowości działalności koncesjonowanej wykonywanej przez dany podmiot, w przypadku powzięcia jakichkolwiek wątpliwości co do wiarygodności danego koncesjonariusza – o czym stanowi art. 57 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Organ koncesyjny ma także zapewniony bieżący dostęp do istotnych danych dotyczących działalności koncesjonowanej poszczególnych podmiotów – jest on bowiem adresatem istotnych raportowań związanych z tą działalnością; posiada także dostęp do baz danych związanych z działalnością w sektorze paliw ciekłych, które są prowadzone przez inne organy publiczne.

BPIG pragnie także podkreślić, że w wypadku stwierdzenia przez organ koncesyjny, że dany przedsiębiorca w toku działalności koncesjonowanej przestał spełniać choćby jeden z warunków udzielenia mu koncesji, koncesja takiego podmiotu podlega obowiązkowemu cofnięciu (art. 41 ust. 2 pkt 4 Prawa energetycznego).

Podsumowując powyższe BPIG wskazuje, że w jej ocenie podstawową formą weryfikacji kontrahenta w sektorze paliw ciekłych powinno być sprawdzenie posiadania przez niego koncesji wymaganej przepisami prawa. Przyznanie bowiem koncesji danemu podmiotowi oznacza, że jego wiarygodność została szczegółowo zweryfikowana przez organ koncesyjny w trakcie postępowania o udzielenie koncesji i podlega ona dodatkowo bieżącej kontroli ze strony władz państwowych – natomiast w razie wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości, organ koncesyjny uprawniony (i jednocześnie zobligowany) jest do niezwłocznego cofnięcia koncesji takiemu przedsiębiorcy.

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCZA

21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 12C
tel. 83 342-46-68, e-mail: biuro@bpig.pl
www.bpig.pl

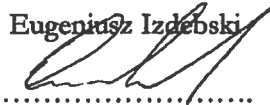
VI. Weryfikacja kontrahenta w wykazie podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną – dotyczy wyłącznie podatników dokonujących obrotu towarami określonymi w Załączniku nr 13 do ustawy o VAT (wyroby stalowe, paliwa, elektronika)

BPIG wskazuje, że dodatkową metodą weryfikacji kontrahentów dostępną wyłącznie dla podatników dokonujących obrotu towarami wymienionymi w Załączniku nr 13 ustawy o VAT (wyroby stalowe, paliwa, pewne urządzenia elektroniczne) może być sprawdzenie złożenia przez nich kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ustawy o VAT.

Podstawą takiego stwierdzenia jest okoliczność, że kaucja gwarancyjna może zostać złożona wyłącznie przez podmioty, które spełniają warunki wymienione w art. 105b ust. 1 ustawy o VAT, tj. nie posiadają zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa (pkt 1), nie są w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego lub w trakcie likwidacji (pkt 2), posiadają wszystkie wymagane koncesje do prowadzenia działalności (pkt 3) oraz upoważniły bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, prowadzące rachunek na który dokonywana jest płatność za towar, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku (pkt 4). Zdaniem BPIG szczególnie istotne jest to ostatnie kryterium – na jego podstawie organy podatkowe i organy kontroli skarbowej mają bowiem pełen i bieżący wgląd we wszystkie operacje finansowe podmiotu, które są związane z dokonywaniem obrotu paliwami ciekłymi. Organy te mogą zatem na bieżąco kontrolować działalność takiego przedsiębiorcy i niezwłocznie reagować na wszelkie wykryte nieprawidłowości (np. poprzez doprowadzenie do cofnięcia koncesji takiemu podmiotowi, wykreślenie go z rejestru podatników VAT, etc.) – *a contrario*, brak podjęcia przez organy władzy publicznej takich działań powinien być traktowany jako forma uwiarygodnienia przedsiębiorcy, który znajduje się w wykazie podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną.

BPIG zaznacza jednak, że kryterium to powinno być stosowane w procesie weryfikacji kontrahentów jedynie pomocniczo, tj. brak złożenia kaucji gwarancyjnej przez dany podmiot nie może być traktowany jako podstawa domniemania, że podmiot ten jest nieuczciwy.

W imieniu Bialskopodlaskiej Izby Gospodarczej,

Eugeniusz Izdebski

.....
Prezes BPIG

